

Psilocin, psilocybin och psilocybinhaltig svamp

Grupp: hallucinogener.

Sammansättning och former: Svampar av släkterna *Panaeolus*, *Psilocybe*, *Conocybe* m.fl., torkade svampbitar, psilocin och psilocybin som vitt eller svagt färgat pulver.

Benämningar: psilocin, psilocybin, "magic mushrooms".

Doser: 1,0 – 2,5 gram torkad svamp, psilocybin i ren form rusgivande från 5 mg, vanliga missbruksdoser om 10 – 20 mg, psilocin ca 1,4 ggr mer potent än psilocybin. Av Högsta domstolens dom den 22 april 2016 (NJA 2016 s. 279) framgår att den i rättspraxis fortsättningsvis använda missbruksdosen bör vara två gram torkad svamp.

Tillförselsätt: vanligast nedsväljning av torkade svampbitar, injektion av psilocin eller psilocybin fungerar men torde knappast förekomma.

Ruseffekter: hallucinationer med förändrad rums- och tidsupplevelse, ibland med mystiska-religiösa övertoner, stillsam eufori med glädje och frid, koncentrations- och talsvårigheter.

Biverkningar: hjärklappning, andningsbesvär, hypertermi, psykoser, ångest.

Beroenderisk: som LSD och andra hallucinationer, i praktiken inte så hög eftersom toleransutvecklingen kan bli mycket hög. Inga markanta kroppsliga abstinensreaktioner.

Skadeverkningar-risker: psykoser.

Sammanfattande beskrivning: Psilocin och psilocybin förekommer naturligt i ett stort antal svampar. Medlen har använts i sydamerikanska indian kulturer vid religiösa ceremonier under århundraden. Som moderna rusmedel har de i stort sett samma effekter och risker som LSD. Högsta domstolen har i ovan nämnda dom (NJA 2016 s. 279) konstaterat att svampar innehållande psilocybin och psilocin i farlighets hänseende bör jämföras med ecstasy, LSD och amfetamin samt att gränsen mellan ringa brott och brott av normalgraden bör gå vid 100 gram torkad svamp.